

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

2024: Any de la pregària

«**M**'alegra pensar que l'any 2024, que precedeix a l'esdeveniment del Jubileu (de l'any 2025), pugui dedicar-se a una gran simfonia de pregària (...), un any intens d'oració, en el qual els cors es puguin obrir per rebre l'abundància de la gràcia, fent del Parenostre, la pregària que Jesús ens ensenyà, el programa de vida de cadascú dels seus deixebles». Amb aquestes paraules, el papa Francesc ens convida a «recuperar el desig d'estar en la presència del Senyor, d'escoltar-lo i adorar-lo».

Segurament que molts recordem encara el Gran Jubileu de l'any 2000, que va introduir l'Església en el tercer mil·lenni de la seva història. El papa sant Joan Pau II l'havia desitjat molt, amb l'esperança que tots els cristians celebréssim junts els dos mil anys del naixement de Jesucrist, a qui per la fe confessem com el Fill de Déu i Salvador de la humanitat. Ara ens apropem als primers vint-i-cinc anys del segle XXI, havent viscut fa ben pocs anys una pandèmia mundial, en un actual panorama amb diverses guerres, amb crisi ecològica, crisi econòmica, refugiats que es veuen obligats a abandonar les seves terres, fam a països subdesenvolupats, desafiaments com el món digital o el bon o mal ús que es pot fer de la intel·ligència artificial. No és gens estrany que en aquesta situació que podria menar vers el fatalisme de pensar que no hi ha res a fer, s'alci ferma, lúcida i clara la veu del nostre sant pare Francesc i ens impulsi més que mai a mantenir encesa la flama de l'esperança mirant el futur amb cor confiat. Per aquest motiu va elegir el lema *Pelegrins de l'Esperança* per al Jubileu de l'any 2025.

Visquem aquest any 2024 com un any de preparació espiritual al Jubileu, un any durant el qual hem de redescobrir el valor de la pregària, de l'oració en la nostra vida quotidiana, afavorint la relació amb el Senyor, a qui ens adreçem com els deixebles quan li deien: «Ensenyeu-nos a pregar» (*Lc 11,1*). Jesús, el Fill de Déu, el veritable Mestre d'oració, amb la pregària del Parenostre, ens ensenya a posar la pregària en el centre de l'anunci

d'esperança que el Jubileu 2025 vol fer ressonar arreu.

Amics i amigues, que en aquest any 2024 preguem «amb les mans buides» —com li agradava dir a santa Teresa de Lisieux—, amb plena confiança i ferma esperança de sentir-nos sempre en les millors bones mans, les mans de Déu Pare.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i la defensa de l'equitat (II)

La modificació tecnològica dels éssers humans obre, segons Francis Fukuyama, una fissura en la naturalesa humana. Els éssers humans modificats tecnològicament seran qualitativament diferents dels que no hauran estat modificats i, consegüentment, no serà possible sostenir una igualtat de drets entre ells i, encara menys, de deures.

Els éssers millorats biotecnològicament formaran un conjunt particular i els éssers no modificats en formaran un altre, però entre els dos hi haurà una gran gamma de conjunts en virtut de les incorporacions i de les modificacions tec-

nològiques operades en els seus cossos. En un context d'aquesta naturalesa, ¿es podrà defensar una única carta de drets per a tots amb vocació d'universalitat? Si l'essència humana ja no és compartida, per què ho haurien de ser els drets? per què ho haurien de ser els deures?

La problemàtica, però, està lluny de ser nova perquè la situació de la humanitat ja és desigual en l'actualitat, atès que hi ha individus, amb poder adquisitiu, que poden accedir a cures i a millores (psicofarmacològiques, per exemple) i poden, sobretot, oferir als seus fills

una educació amb avantatges, mentre que hi ha una gran massa d'éssers humans que no disposen de les tecnologies bàsiques per a l'abastiment d'aigua, per al clavegueram o per a la llum.

En un univers estructuralment injust com el nostre pel que fa al repartiment dels béns de la terra i a la transferència de les innovacions tecnològiques, la pau és, necessàriament, un bé absent, perquè la pau és obra de la justícia (*pax opus iustitiae est*).

La posada en marxa de la ideologia transhumanista fa difícil pensar que pugui comportar més pau a nivell plane-

tari, però tampoc a nivell regional. Si s'exemplen les diferències entre uns i altres, creixerà, també, la tensió, el ressentiment, la por i, finalment, la violència. La desigualtat engendra turbulències de tot tipus que amenacen la pau.

Si es permet als ciutadans accedir a aquest tipus de biotecnologies, l'Estat haurà d'assumir, segons els transhumanistes socials, la missió d'equilibrar, és a dir, oferir possibilitats als qui tenen menys possibilitats, a fi que també puguin gaudir d'aquestes prestacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

2024: Año de la oración

«**M**e alegra pensar que el año 2024, que precede al acontecimiento del Jubileo (del año 2025), pueda dedicarse a una gran sinfonía de oración (...), un año intenso de oración, en el cual los corazones se puedan abrir para recibir la abundancia de la gracia, haciendo del Padrenuestro, la oración que Jesús nos enseñó, el programa de vida de cada uno de sus discípulos». Con estas palabras, el papa Francisco nos invita a «recuperar el deseo de estar en la presencia del Señor, de escucharle y adorarle».

Seguramente que muchos recordamos todavía el Gran Jubileo del año 2000, que introdujo a la Iglesia en el tercer milenio de su historia. El papa san Juan Pablo II lo había deseado mucho, con la esperanza de que todos los cristianos celebráramos juntos los dos mil años del nacimiento de Jesucristo, a quien por la fe confesamos como el Hijo de Dios y Salvador de la humanidad. Ahora nos acercamos a los primeros veinticinco años del siglo XXI, habiendo vivido hace muy poco tiempo una pandemia mundial, en un panorama actual con varias guerras, con crisis ecológica, crisis económica, refugiados que se ven obligados a abandonar sus tierras, hambruna en países subdesarrollados, desafíos como el mundo digital o el buen o mal uso que se puede hacer de la inteligencia artificial. No es nada extraño que en esta situación que nos podría encaminar hacia el fatalismo de pensar que no hay nada que hacer, se alce firme, lúcida y clara la voz de nuestro santo padre Francisco y nos impulse más que nunca a mantener encendida la llama de la esperanza mirando al futuro con corazón confiado. Por este motivo eligió el lema *Peregrinos de la Esperanza* para el Jubileo del año 2025.

Vivamos este año 2024 como un año de preparación espiritual al Jubileo, un año durante el cual tenemos que redescubrir el valor de la plegaria, de la oración en nuestra vida cotidiana, favoreciendo la relación con el Señor, a quien nos dirigimos como los discípulos cuando le decían: «Enseñanos a orar» (Lc 11,1). Jesús, el Hijo de Dios, el verdadero Maestro de oración, con el rezo del Padrenuestro, nos enseña a poner la oración en el centro del anuncio de esperanza que el Jubileo 2025 quiere hacer resonar por todas partes.

Amigos y amigas, que en este año 2024 recibamos «con las manos vacías» —como le gustaba decir a santa Teresa de Lisieux—, con plena confianza y firme esperanza de sentirnos siempre en las mejores buenas manos, las manos de Dios Padre.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Visita a la capella de la Mare de Déu de la Misericòrdia

Aprofitant els Nadals i la presència del bisbe Javier al seu poble, La Fatarella. El dia 30 de desembre vam tenir la visita del nostre bisbe Sergi a la capella de la Mare de Déu de la Misericòrdia. Reunits amb el consell parroquial i la família del bisbe Javier, vam tenir una pregària i visita al poble que vam acabar amb un dinar de germanor.

Moltes gràcies a tots els que ho va fer possible.

Mn. David Arasa

Parròquies en clau de Primer Anunci

Seguint la programació de la Delegació del Clergat anunciada en l'Agenda diocesana, el diàluns 15 ens vam reunir a la Casa Mare de les Teresianes la gran majoria del clergat diocesà per escoltar la conferència-testimoni d'Eva Fernández Mateo, presidenta d'Acció Catòlica General d'Espanya, invitada al Sínode de Bisbes, i Fran Ramírez Mora, de la Subcomissió per la Joventut i la Infància de la Conferència Episcopal Espanyola.

Fonamentant-se en el Magisteri recent de l'Església com l'exhortació apostòlica *Evangelii Nuntiandi* de sant Pau VI, la carta apostòlica *Novo Millennio Ineunte* de sant Joan Pau II, l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* del papa Francesc, es descobreix l'evangelització com el centre de la missió de l'Església, en fidelitat al Manament del Senyor: «Aneu per tot el món i proclameu l'Evangelí.»

El gran repte avui és reactivar l'encontre personal amb Jesucrist tant dels sacramentalment allunyats com dels agents de Pastoral i dels mateixos sacerdots. Perquè «els de fora» entrin, cal que «els de dins» surtin com a Església missionera. El Primer Anunci busca detectar persones amb coratge confiat per formar Equips d'Evangelització disposats a posar-se totalment en mans de l'Esperit per esdevenir «Església en sortida» mitjançant una cultura coratjosa de la invitació.

En el diàleg amb els ponents es van anar comentant els diversos passos successius que poden fer possible l'apropament a la comunitat mitjançant l'acompanyament personal i grupal.

José Luis Arín Roig
Capítol Catedralici de Tortosa

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

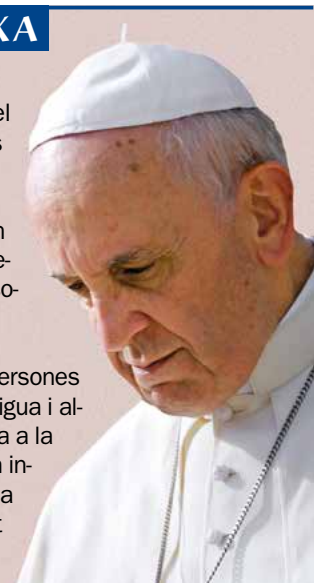

@Pontifex_es: «Participació, missió i comunió són les característiques d'una Església humil, que es posa a l'escolta de l'Esperit i col·loca el seu centre fora de si mateixa» (12 d'octubre).

@Pontifex_es: «"C'est la confiance". És la confiança la que ens porta a l'Amor i així ens allibera del temor, és la confiança la que ens ajuda a aixecar la mirada de nosaltres mateixos, és la confiança la que ens permet posar a les mans de Déu el que només Ell pot fer» (15 d'octubre).

@Pontifex_es: «Sovint lluitem pel nostre temps lliure, però avui Jesús ens convida a trobar el temps que ens allibera: aquell per dedicar-lo a Déu, que sana el cor, augmenta en nosaltres la pau, la confiança i l'alegria, que ens salva del mal i de la solitud» (15 d'octubre).

@Pontifex_es: «El fet que tantes persones no puguin accedir als aliments, l'aigua i altres recursos bàsics és una ofensa a la seva dignitat, atorgada per Déu, un insult que hauria d'avergonyar tota la humanitat i mobilitzar la comunitat internacional» (16 d'octubre).

Elecció i presa de possessió del nou degà president Il·lm. Mn. Víctor Manuel Cardona i Eixarch

Acabat el segon quinquenni del deganat de l'Il·lm. Sr. José Luis Arín Roig, el Capítol Catedralici, reunit en sessió capitular extraordinària el dijous 14 de desembre de 2023, ha procedit a l'elecció de nou degà.

En segona votació, ha estat elegit nou degà president del Capítol l'Il·lm. Sr. Víctor Manuel Cardona i Eixarch, canonge organista i mestre de capella de la Santa Església Catedral. El secretari del Capítol, M.I. Ramon Font i Peig, ha comunicat el resultat de l'elecció al Sr. Bisbe de la diòcesi, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, perquè confirmi l'elecció i nomeni nou degà president l'Il·lm. Sr. Víctor Manuel Cardona i Eixarch.

El dia 3 de gener de 2024, el bisbe Sergi ha signat el nomenament del nou degà president del Capítol. El dijous 18 de gener de 2024, a la Catedral Basílica de Santa Maria de l'Estrella, amb la presidència del bisbe Sergi i l'assistència dels capitulars, tots ells revestits amb els hàbits corals, s'ha celebrat l'acte solemne de presa de possessió i

inici del ministeri de l'Il·lm. Sr. Víctor Manuel Cardona com a nou degà president del Capítol i s'ha cantat l'ofici de Sexta. Hi han participat les autoritats civils de la ciutat de Tortosa, diaques, religiosos, una representació dels preveres diocesans, la família del nou degà, del Forcall, unida espiritualment la mare en la seva ja avançada edat, el personal de la Cúria diocesana i amics i feligresos de les parròquies de l'Aldea i Camp-redó.

El canonge elegit ha fet davant el bisbe, el Capítol i tots els presents, la professió de fe i el jurament de fidelitat, posada la mà dreta damunt els evangelis de Lluç i de Joan, sobre el capítol primer *In principio erat Verbum*, còdex en pergamí del segle XIV, núm., 23 de la Biblioteca Capitular. El bisbe l'ha conduït al seu setial i, amb l'abraçada episcopal i fraternal dels capitulars, el nou degà ha iniciat el nou ministeri per a la major glòria de la Trinitat i honor de la Benaurada Verge Maria, Mare de Déu.

Mn. Josep Alanyà
Canonge arxiver

AGENDA

■ **Dies 19 i 20**, Seminari, formació permanent per al clergat.

■ **Del 25 de febrer a l'1 de març**, Teresianes, exercicis espirituals per al clergat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo.

22. □ Dijous [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga,

vg. i mr.; beata Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

Diumenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»

Encetem avui el primer diumenge de Quaresma, temps de preparació per a la Pasqua. Ens cal anar transformant-nos perquè quan celebrem la resurrecció siguem de veritat, homes i dones nous. La segona lectura ens recorda: *Crist morí una vegada per raó dels pecats...; el seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.* Això és el que celebrarem per Pasqua i durant tot l'any. I recorda l'arca de Noè dient: *En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva.* És a dir, uneix Resurrecció de Crist i baptisme com farem també nosaltres la nit de Pasqua. *El baptisme no consisteix a deixar net el cos sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist.* La primera lectura fa referència justament al pacte entre Déu i Noè, un cop ha acabat el diluvi que va suposar l'anihilament de tota vida d'aquells que, degut al seu pecat, eren fora de l'arca. Però Déu vol la vida. Per això diu: *La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.* I al final torna a repetir: *L'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.* Per això Crist va morir i va tornar a la vida per garantir-nos a tots una Vida plena, una vida que no es limiti a aquest espai de temps que vivim aquí a la terra. Aquesta és la gran Bona Notícia que predica Jesús. Acaba de superar les temptacions i *Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu.* Però aquest evangeli, aquesta bona notícia, cal acollir-la; per això diu: *El Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* La gran Bona Notícia la celebrarem per Pasqua; per això ens cal ara apartar de la nostra vida tota mena de pecat, d'allunyament de Déu; ens cal convertir, tornar a Déu, seguir el seu camí, no fer com els contemporanis de Noè, que *només pensaven a fer mal;* ells no van voler escoltar la paraula que els hauria salvat. Quaresma és canvi de vida per a poder celebrar la Vida plena per Pasqua.